

Zoo consagra la música valenciana al Palau Sant Jordi

La banda gandiana va omplir ahir a la nit el recinte barceloní en una fita històrica per al pop-rock en valencià

Zoo | Marina Tomàs Roch

Ahir a la nit, **Zoo** va consagrar la música del País Valencià duent a terme una gesta inèdita per a un grup: omplir tot un Palau Sant Jordi en solitari. No ho van poder fer històrics com **Obrint Pas** o **La Gossa Sorda**, ni tampoc la mateixa banda gandiana quan va tancar la gira del seu anterior disc, *Raval* (Propaganda Pel Fet!, 2017), al Sant Jordi Club -l'escenari petit del macropavelló de Montjuïc-. Després d'actuar la setmana passada al Wizink Center de Madrid, **Zoo** arribava al Palau Sant Jordi amb la intenció de revalidar l'èxit assolit a la capital espanyola. I, sens dubte, el va revalidar fent vibrar el públic barceloní de la mateixa manera que el madrileny.

Acompanyada de dues convidades d'autèntic luxe com **Sandra Monfort** i **Selma Bruna**, de **Marala**, la banda de Panxo i companyia va saltar a l'escenari amb "Ei" i "Diània", que van començar a apujar de forma progressiva les pulsacions dels milers d'espectadors, i "La mestra". El primer gran moment de la nit la va protagonitzar "Carrer de l'Amargura", que va desbocar la bogeria absoluta a la pista, amb pogos i *crowdsurfs* inclosos.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Y9HqBK1ybgU>

Tot seguit, la banda va seguir amb diverses cançons del seu darrer disc, *Llepolies* (Zoo Records, 2021). Una d'elles va ser "Tir al ninot", que amb la seva potent melodia dels vents i la seva enganxosa tornada va mantenir l'energia del concert per tot l'alt, i l'altra va ser "La del futbol", carregada de sàtira i crítica social contra les elits. Mirant enrere, **Zoo** també va recuperar un dels

clàssics del seu primer disc, *Tempestes venen del sud* (PpFI, 2014), com "Vull", que va evidenciar l'enorme estima que el públic de la banda gandiana guarda a aquell ja llunyà debut discogràfic.

La fita aconseguida per **Zoo** no és fruit d'un dia sinó del treball de molts anys de la banda i també de tots aquells referents del País Valencià que van obrir camí al passat. **Zoo** n'és plenament conscient i, per això, no va dubtar a recuperar la seva particular versió de "Camins" d'**Obrint Pas**. El públic va respondre molt bé a la cançó movent els braços d'un costat a l'altre durant la seva icònica melodia i cantant perfectament la lletra, evidenciant que la cançó ja forma part de la memòria sonora per a diverses generacions.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=PKsjEXnKh1Y>

Sota les potents bases electròniques i prescindint en molts moments de la bateria, el grup va facturar un directe envejable que no va deixar pràcticament cap fissura al llarg de les dues hores i quart d'actuació. Precisament, un bon exemple d'aquest prominent ús de l'electrònica van ser temes com "Faena"; la seva darrera cançó, "Panya", que va comptar amb una aclaparadora coreografia que va segurt tot el públic de la pista, o el primer senzill del seu últim disc, "Avant", que va desfermar molts pogos entre els espectadors que eren dempeus.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=uFidI51D-ko>

El concert arribava al seu equador amb més cançons de *Llepolies*, com "Grauera" o "Cançó Pòstuma", ambdues gravades en format de *live session* fa uns mesos i que en el concert van incorporar una bateria, que es va mantenir en algunes cançons més. Panxo també va reivindicar les dues cançons com un espai per a escriure aquelles reflexions que sorgeixen "quan un és fa major", mentre alhora enviava un avís per a navegants que la seva retirada encara s'augura llunyana i que **Zoo** encara seguirà donant molta lluita.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=TtWemgORpo4>

Indubtablement, un dels moments més reposats de tot el concert el va dur "Hivern", de tints més jazzístics. La balada, inclosa en el seu disc debut, va ser inclosa en el repertori després que el grup fes una enquesta per xarxes socials perquè el públic escollís quina cançó del primer disc mereixia ser recuperada per a la cita. A continuació, **Los Chikos del Maíz** van pujar a l'escenari per cantar el rap d'"Imperfecions", que va entusiasmar aquells que han seguit al grup des del seu inici.

Després d'una breu pausa per a agafar forces i retirar la bateria, **Selma Bruna** i **Sandra Monfort** van interpretar un preciós duet vocal que va servir com a preludi de "Cap per avall". A partir d'aquest moment, la banda va descarregar una gran traca amb la majoria dels seus temes més icònics. Primer, va sonar "*Llepolies*" i, tot seguit, la cèlebre versió d'"Esbarzers" de **La Gossa Sorda**, la cançó més celebrada de la nit i que va acabar amb un Palau Sant Jordi entregat corejant a l'uníson la seva melodia mentre Panxo s'ho mirava des de l'escenari de forma quasi atònita.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=AQ8DIO2hTCA>

Abans d'entonar la tendra balada "Serenio" -que va encendre moltes llanternes de mòbils-, Panxo va reconèixer que van començar aquest projecte amb molta il·lusió pocs propòsits i amb la voluntat de mantenir-se fidels a ells mateixos. Per a tancar el concert, **Zoo** va oferir un dels seus temes més rockers, "Corbells"; el primer tema de tota la seva trajectòria, "Estiu"; "Impresentables" i, naturalment, el gran èxit de *Raval*, "Ventiladors" i, el gran èxit de *Llepolies*, "Tobogan", que va fer esclatar el Sant Jordi en una memorable festa on no hi havia una sola ànima que no estigués saltant i cantant a ple pulmó.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Es4u6GrV7hw>

Zoo ha catapultat la música valenciana cap a un nou nivell. Primer, perquè demostra que la música valenciana pot omplir grans pavellons com qualsevol altra música i, segon, perquè reafirma que la música en valencià s'escolta a Catalunya i altres indrets fora del País Valencià. Així, només queda donar l'enhorabona per assolir aquesta fita històrica. Felicitats, **Zoo**!